

Nadoknada za troje i više djece

Pismo jedne majke

Nadoknada je bila moja nada

Ovo pismo dostavila je jedna majka četvero djece, kako kaže, žrtva porodičnog nasilja, na adrese nekoliko medija, političkih partija i nevladinih organizacija, i zamolila da bude objavljeno kako bi bilo jasnije zbog čega, između ostalog, ne treba umanjiti, a kamo li ukinuti nadoknade za majke troje i više djece.

Nadoknade za majke su smanjene, a kako iz dobro obaviještenih izvora najavljuju, biće i ukinute. "Ja sam majka četvero djece i zrtva porodičnog nasilja. Nadala sam se, da ću ubrzo iz radnog odnosa (nakon 15 godina radnog staža kod privatnika) dobiti nadoknadu. To je bio izlaz, iz mog pakla. Pobjeći od porodičnog nasilja, može samo neko ko je finansijski nezavisan, ko ima podršku porodice (tu se podrazumijeva da je porodica u mogućnosti da pomogne) ili ko ima sigurna primanja. Ja nemam ništa od ovoga. Nadoknada je bila moja nada. Iznos od 340,00 €, nije ogroman, ali bi obezbijedio sigurnu kiriju, za krov nad glavom, i najosnovnije za život. Uz alimentaciju, mogla bih konačno biti slobodna i priuštiti sebi miran život. Ne pitajte me molim Vas za ime, sramota me i što pišem ovo...

Znam da je sledeće pitanje, jesam li se kome obratila za pomoć. Nisam, pa čak ni onda, kada mi je od udarca pukla bubna opna, a doktorka mi jasno stavila do znanja, da se to moglo dogoditi jedino od udarca ili jake detonacije u mojoj blizini. Znala sam da mi ni jedna institucija ne može pomoći. Stan, u kom živimo je u sklopu porodične kuće, koja je na ime njegovih roditelja. Kada ga privedu, pustiće ga nakon podizanja optužnice i informativnog razgovora, dakle za par sati. Presuda će biti uslovna, a i da ga osude na kaznu zatvora... ja opet ne bi imala gdje da živim sa djecom. Radim kod privatnika. Svi znate koliko je to nesigurno i kako

Iako mogu dobiti otkaz. Osigurana sam na minimalnu cijenu rada za SSS, ostatak plate primam na ruke. Često ostajem prekovremeno, a poslodavca ne interesuje što vrtić radi do 17 sati, a u školi zvoni u 16 sati i 25 min, ako neću ja da ostanem, ima ko hoće. Nezaposlenih je više nego dovoljno. Ukoliko, prijavim poslodavca inspekciji, i tu ću naići na odškrinuta vrata, bez rješenja. Dokaz, da primam platu na ruke nemam, niko od kolega neće svjedočiti, jer se boji za svoj posao. A to bi značilo i da ću se teško, ili gotovo nikako, bilo gdje drugo zaposliti, jer će u mojoj preporuci stajati, da sam poslodavca prijavila inspekciji (koja, usput budi rečeno, ama baš ništa ne mozz da uradi, niti radnika da zaštiti).

Ne krivim nikog, za ovo što mi se dešava. Ali se nadam, da shvatate da nisam sama, da ima još majki koje dijele moju sudbinu... neke, i goru.

Svjesna sam, da ovo pismo neće pročitati mnogi od onih na čije je adrese poslato (političke partije, vlada, nevladine organizacije, portali, mediji, istaknuti pojedinci...), ali se nadam da će ga makar neko objaviti, i da će mnogima biti jasnije zbog čega, između ostalog, ne treba umanjiti, a kamo li ukinuti nadoknade.

Nisu sve majke u ovakvoj situaciji. Pojedine su (vjerovali ili ne), prvi put, od nadoknade kupile djeci čokoladu, donji veš, čarape... Prvi put su imale manji veresijski dug za hranu... i 20-og u mjesecu su mogle da ga izmire, i da se opet zaduže. Vjerovatno ima i onih kojima ova nadoknada nije ni trebala, ali su je uzele. Jer, od viška novca glava ne boli, zar ne? Međutim, za mnoge od nas, ova nadoknada znači mnogo.

Vjerujte, svjesna sam ja, i da je zakon negdje diskriminatorski, i da je možda populistički. Ali isto tako znam da, porodično nasilje, nemašinu i bijedu ne rješava logistička podrška naših institucija, okrugli sto na TV, razgovori sa psihijatrom, antidepresivi... već novac. Odnosno, možda baš ova nadoknada.

Za kraj, molim sve one, koji su protiv ove nadoknade, one što će da pitaju šta ćemo sa drugim žrtvama nasilja koje ne mogu da prime nadoknadu, kao i one koji misle da im se ovo nikad ne može dogoditi, da ipak probaju, da se stave u naš položaj

Hvala "

